

Alle MCC-nieuwsartikelen kunt u vinden op <https://mcc.org/stories> (Engels).

22 september 2020

***Samenvatting:** 100 jaar geleden had MCC te maken met uitdagingen in het werk en ook vandaag geldt dat. Maar MCC heeft zich aangepast en blijft antwoorden op de behoeften van mensen over de hele wereld.*

100 jaar: MCC maakt van uitdagingen een opdracht

Door Linda Espenshade

100 jaar geleden bestond de eerste inzet van het Mennonite Central Committee's (MCC) uit hulp aan mensen in het zuiden van Rusland (het huidige Oekraïne) die dringend behoefte hadden aan voedsel. Clayton Kratz, Orië O. Miller en Arthur Slagel, de eerste vertegenwoordigers van MCC, reisden in het najaar van 1920 vanuit de Verenigde Staten naar Rusland om de mensen voedsel en kleding te brengen. De drie mannen reageerden op de hulpvraag van de Russische mennonieten, wat leidde tot de oprichting van een 'centraal comité' om de hulpverlening van de Mennonites en Mennonite Brethren te coördineren.

Nadat ze een basis hadden opgericht in Constantinopel (het huidige Istanbul), reisden Miller en Kratz naar Rusland en planden de inzet met de plaatselijke kerkleiders. Daar zagen ze de verwoestingen en luisterden naar de verhalen die de mennonieten vertelden over de herhaalde plunderingen door gewapende groepen, die vele gezinnen in armoede en doodsangst hadden achtergelaten.

Toen Miller terugkeerde naar Constantinopel stuurde hij Slagel met voor \$ 30.000 aan voedsel en kleding met een Grieks schip naar het schiereiland de Krim, dat de poort naar Zuid-Rusland was. Kratz was in Rusland achtergebleven en Miller had een pakhuis in de Krim gehuurd en personeel aangetrokken om de voorraden te vervoeren. Maar een paar weken nadat het schip vertrokken was, vernam Miller dat het Rode Leger van Rusland de controle had over Zuid-Rusland en de Krim en dat hulpgoederen niet veilig binnen konden komen. Miller wist niet waar Kratz, Slagel of de lading waren. Hij had beloftes en toezeggingen gedaan aan de mensen in Rusland, maar nu leek het erop dat er geen manier was om hen te bereiken.

100 jaar later

In januari 2020 hadden de mensen in Beiroet in Libanon het moeilijk. In 2019 onthulden massale politieke demonstraties al het ongenoegen van de Libanese bevolking over hun regering. Scholen werden gesloten en de waarde van de Libanese munt daalde terwijl de inflatie steeg. De Covid-19-pandemie heeft de zaak alleen nog meer verergerd; winkels sloten, de werkgelegenheid droogde op en de behoefte aan gezondheidszorg nam toe. Syrische en Palestijnse vluchtelingen en Libanezen die al in armoede leefden, hadden nog minder bestaansmiddelen dan voorheen. En toen, op 4 augustus, explodeerde in de haven van de stad een verkeerd opgeslagen voorraad ammoniumnitraat en veroorzaakte door de hele stad dood, verwondingen en zware materiële schade. Ook in de wijk Karantina, waar veel vluchtelingen, migrerende werknemers en verarmde Libanezen wonen.

"Het lijkt op een oorlogsgebied," zei Garry Mayhew (samen met zijn vrouw vertegenwoordigers van MCC in Libanon, Syrië en Irak), toen hij de volgende dag de schade in kaart bracht. Net als 100 jaar eerder moest MCC uitzoeken hoe te reageren op de behoeften van de mensen in een crisis, waarin de weg vooruit niet duidelijk was.

Libanon was niet de enige plaats waar MCC de inzet moest (her)bepalen en aanpassen. In de landen waar MCC wereldwijd werkt, verhoogde Covid-19 de behoefte aan gezondheidszorg en voedsel, terwijl MCC en de mensen van de partnerorganisaties hun eigen gezondheid moesten beschermen. Tegelijkertijd werden de financieringsbronnen van MCC door de pandemie getroffen,

aangezien de financiën van de donoren werden beïnvloed, verkopen om fondsen te werven werden geannuleerd en de kringloopwinkels tijdelijk werden gesloten. Opnieuw vroegen de leiders van MCC zich af hoe ze de mensen die ze hadden beloofd te zullen helpen, konden blijven steunen.

Terug naar 1920

Hoewel Miller de voorraden van MCC niet meteen in Rusland kon krijgen, kon hij de vluchtelingen die Constantinopel binnenstroomden - waaronder mennonieten - wel helpen. Miller voegde de steun van MCC toe aan die van andere organisaties die kinderopvang en vervoer voor vluchtelingen verzorgden. Hij opende een huis voor mennonitische en lutherse mannen, zorgde voor een leraar Engels en hielp hen met het aanvragen van visums om naar de Verenigde Staten te komen.

Hij was opgelucht toen Slagel terugkwam met de voorraden. Er arriveerden meer vrijwilligers uit de VS en begin 1921 nam Alvin J. Miller de coördinatie van het werk van MCC in Constantinopel over. MCC bleef vluchtelingen helpen door het oprichten van een ziekenhuis, een kindertehuis en vrouwenhuis.

Kort nadat hij en Orie Miller op de eerste reis naar Zuid-Rusland uit elkaar waren gegaan, werd Kratz echter ontvoerd. Hij is vermoedelijk vermoord maar zijn lichaam is nooit teruggevonden.

Door constant overleg te voeren met talloze overheidsfunctionarissen was MCC in staat om tegen kerst 1921 voedsel in Zuid-Rusland te krijgen en in 1922 werden de zendingen voortgezet. Op het hoogtepunt van de inzet in maart 1922, leverde MCC dagelijks 25.000 voedselrantsoenen aan mennonieten en anderen. MCC stuurde tractoren en zaaigoed om boeren te helpen gewassen in de grond te krijgen en de gaarkeukenen bleven open tot de eerste oogst van 1923. Donoren gaven \$ 2,45 miljoen om de actie in Rusland te ondersteunen.

"Het kwam bijna op miraculeuze wijze uit het verre Amerika, van vrienden die ze nooit hadden gezien of gekend, van iemand die hen het beste toewenste," zo wordt A. J. Miller geciteerd in het boek *Feeding the Hungry*, van P. C. Hiebert en Orie O. Miller. "Het was liefde die haar sterke handen uitstrekke over de wateren en de vlaktes, over de oceanen en de continenten."

Nu

Ondanks de pandemie blijft MCC die liefde van zijn achterban delen.

In Beiroet hebben MCC en zijn partners een voedseldistributiesysteem aangepast door te werken op afspraak en het gebruik van maskers en fysiek afstand houden om de gezondheid van de ontvangers te beschermen. Huizen en kleine bedrijven worden opnieuw opgebouwd en kinderen krijgen begeleiding voor hun emotionele en sociale gezondheid.

Wereldwijd zijn gezondheidsprogramma's van MCC versterkt met trainingen in Covid-19-preventietechnieken, het uitdelen van hygiëne- en sanitaire voorzieningen en het beschikbaar stellen van schoon water. Trainingen in vredesopbouw, gezondheidszorg en landbouwtechnieken gaan - waar mogelijk - virtueel door, of vinden individueel of in groepsverband plaats waar mensen voldoende afstand kunnen houden.

In de VS werd dit jaar meer ingeblikt vlees uitgedeeld dan gebruikelijk, om mensen die het financieel moeilijk hadden te helpen. MCC financierde, samen met de Mennonite Disaster Service (Doopsgezinde Rampendienst) en Everence Financial, ook subsidie aan anabaptistische kerken - vaak kerken 'van kleur' - die hulp nodig hadden om hun medewerkers te betalen of hun leden bij te staan.

Het werk van MCC gaat door met de steun van zijn achterban, die zich ook aan Covid-19 heeft aangepast door verkopen ten bate van hulpverlening om te zetten in virtuele veilingen, nieuwe fondsenwerfactiviteiten voor gezinnen te creëren en individuele donaties te verhogen.

Covid-19 vormt een uitdaging voor het werk van MCC, zoals bij veel organisaties, met het opschorten van nieuwe projecten en bezuinigingen op het budget en het personeelsbestand. De vieringen van het 100-jarig bestaan zijn geannuleerd of virtueel geworden, zoals ook Nationale Viering 2020, die op 17 oktober live wordt uitgezonden (voor de link en tijd, zie hieronder).

"Gedurende de 100 jaar dat MCC actief is, hebben de medewerkers en partners van MCC vindingrijk en creatief moeten zijn, vanwege de uitdagingen die ze tegenkwamen," aldus J. Ron

Byler, uitvoerend directeur van MCC VS. "Dit jaar is niet anders geweest; ook te midden van het coronavirus blijven wij en onze partners antwoorden op de noden van de mensen. Maar God is al die jaren trouw geweest en heeft ons geholpen en geleid, terwijl de Gods liefde en medeleven in de naam van Christus deelden in het midden van de crisis. En daarvoor zijn we erg dankbaar."

Linda Espenshade is nieuwscoördinator voor MCC VS.

Noot van de redactie: De meeste historische informatie die in dit artikel wordt gebruikt, komt uit het boek *My Calling to Fulfill: The Orie O. Miller Story*.

Waar u ook bent, we nodigen u uit om het eeuwfeest van MCC USA mee te vieren via de [livestream](#) op zaterdag 17 oktober. De uitzending start om 10 voor 1 's nachts (6.50 pm EDT) met een korte video over het begin van MCC en de feestelijke dienst om 1 uur.

Beschikbare foto's: Deze foto's kunt u downloaden uit de fotocollectie op [News Service 2020](#) Als u vragen hebt of hulp nodig hebt met de website, kunt u contact opnemen met Brenda Burkholder, via BrendaBurkholder@mcc.org.

Foto #110025: Kate Mayhew, MCC vertegenwoordiger voor Libanon, Syrië en Irak, loopt door Beiroet om de behoefte aan noodhulpverlening in te schatten.
MCC foto / Garry Mayhew

Foto #110351: Op gepaste afstand van elkaar binnen gemarkeerde cirkels om de overdracht van het coronavirus te helpen voorkomen, staan vrouwen te wachten op een door MCC gesteunde voedseldistributie. De meeste van hen zijn ontheemd geraakt door het geweld van gewapende groepen en verblijven nu in de stad Baraka in de provincie Zuid-Kivu van de Democratische Republiek Congo.
MCC foto / Jacob Sankara.

Foto #109543: 2 juni, Nelius Wanjeri, die een voedselstalletje heeft langs de weg, wast haar handen bij een door MCC gefinancierd handwasstation, dat wordt geleverd door partnerorganisatie Centre for Peace and Nationhood (Centrum voor Vrede en Natie, CPN). Dit handwaspunt naast haar kraam in de nederzetting Mathare bij Nairobi, Kenia, helpt haar en haar klanten om zich te beschermen tegen het coronavirus.
CPN foto / Christabel Awuor

Foto #110236: Begin september - hoofdonderwijzeres Madina Abraham spuit ontsmettingsmiddel op de handen van Bayish Tababain voordat die zich aanmeldt om voedsel en zeep op te halen bij de kleuterschool van de Meserete Kristos-kerk in Adama in Ethiopië. Het vier maanden durende project, dat door MCC wordt gesteund, is bedoeld om te helpen bij de bestrijding van de stijgende voedselprijzen en de werkloosheid als gevolg van de pandemie door het coronavirus.

MCC foto / Rose Shenk

Foto #98901: Deze kinderen in het zuiden van Rusland behoren tot degenen die in het begin van de jaren 20 van de vorige eeuw voedsel kregen van MCC. MCC foto

Foto #110168: De organisatie American Mennonite Relief (Amerikaans Mennonitisch hulpwerk - AMR) werd onder auspiciën van MCC opgericht om van 1921-1926 voedsel en andere benodigdheden uit te delen onder mensen in Rusland. De organisatie bestond uit (zittend van links naar rechts) C.E. Krehbiel, vertegenwoordiger in Molotchna; Alvin J. Miller, directeur in Russia; P.C. Hiebert, voorzitter van MCC; Arthur W. Slagel, vertegenwoordiger van het district Alexandrovsk. Staand, van links naar rechts, de medewerkers van het kantoor in Alexandrovsk: Heinrich Epp, Mary Heinrich, Heinrich Sawatsky, Jacob Suderman, Heinrich Martens, Mw. H. Martens (geen verdere informatie over haar naam beschikbaar) en Gerhard Peters. MCC foto

Foto #105206: Het tehuis voor Russische vluchtelingenvrouwen werd op 1 mei 1921 in Constantinopel (nu Istanbul) geopend om onderdak en steun te bieden aan de jonge vrouwen onder de vluchtelingen uit de Krim. Onder de vrijwilligers van MCC bevonden zich twee vrouwen: Vinora Weaver en Vesta Zook.

MCC foto

Foto #43301: Op 16 maart werd de eerste Amerikaanse gaarkeuken voor 1.400 personen geopend. Deze bood de meest behoeftigen van de twee dorpen (Chortitza/Rosental) een zeer smakelijke en voedzame middagmaaltijd en was inderdaad een hulp in de grootste nood. Sinds die dag ontvangen ze dagelijks hun rantsoen; zijn ze blij en dankbaar om te ontvangen wat je geeft, en ze verheugen zich bij het zien hoe hun kracht en gezondheid terugkeert, schreef Isaak Dyck, een leider van de gemeente in Chortitza, in april 1922 een open brief aan MCC, ondertekend door zo'n 300 mensen.
MCC foto